

Względem doniesionych w przeszły gazecie różnych potyczek przy Mondowi, Borgo S. Dalmazo i Limone, doniósł kom-menderujący jenerał jazdy Melas dalsze szczegóły. — Ponieważ te szczegóły zgadza się co do istoty rzeczy zwyż ogłoszonymi, nie kładziemy tu przeto tylko dystensgujących się daley oficyerow, procz oznaymionych już. Temi są: Jene-ralowie hrabia Bellegarde, Lattermann i Spanchi; majorowie Thomassich i Mecce-ry, tudzież kapitan Reinisch, od kwater-

mistrzego sztabu; podpułkownik hrabia Paar, komendant i batalionu grenadierów; major Buol, od Mitrowskiego; major Kropfel, od Reiskiego; kapitan Lemarre, od Pionierów; kapitanowie Roy i Rustiani od Huffa; porucznik Baum, od dragonii Cesarza, potem adiutant Xięcia Lichtenstein, porucznik Lentleutner. — Jenerał major hrabia Bellegarde postąpił potem aż do Charesio, zabrat znowu 5 oficerów i 100 żołnierzy wniewola. Jenerał jazdy Melas rozłożył swoją armią przy Borgo S. Dalmazzo i swoją główną kwatery w tym miasteczku założył, przez twierdza Konie ze wszystkich stron otoczoną zostawił.

W Bergickim kontentowali się Francuzi miesieczną kontrybucją, a względem innych ciężarów nie żalono się bardzo na nich; lecz teraz nałożyli procz miesieczny 300,000 fr. nowej kontrybucyi. Dał się procz tego słyszeć, iż 6000 Francuzów będzie w tym Xstwie zimować. Zdaje się z wszystkich ich rozporządzeń, iż niedostatek przymusza ich do rozłożenia się w Niemieckich nad Renem okolicach. W Kolonskim chodzą zawsze rekwiizycye z kontrybucyami razem. Ubodzy nawet kapucyni w Kolonii musieli swoje letnie habity i trochę co mieli sukna, na płaszcze dla wojska oddać. — Rolsyyski poseł Murawieff powrócił z Altony do Hamburga, skoro Irlandczykowie Napper Tandy & wydanymi zostali. Areszt włożony na Hamburgkie okręty w Rossyyskich portach został także cofnięty.

W Piśmie historyczno-politycznych wiadomości, czytamy następujący ważny artykuł do Niemieckiego narodu: "Lubo nie jest w naszej mocy przenikać przyszłość, lecz kiedy między dwoma walącymi stronami pierwsza wszystkiego dokłada dla otrzymania pomyślnego skutku, druga zaś z podzielonemi tylko i z małemi obok widokami postępuje, niepotrzeba być Oedipem, żeby zgadnąć czemu dobra sprawa drugiej strony dotąd nieposzła pomyślnie. Ile Niemcy są zupełnie w stanie odeprzeć wszystkie usiłowania, wszystkie zamiary naszych nieprzyjaciół, jeżeli nasza cała siła okaże dumnemu Galowi, co synowie Hermana zdołać potra-

fić, gdy tylko zechcą, tak znowu pewna jest, iż niepodległość Niemiec stanie się jego śniałością zdobyczą, jeżeli iak dotąd będziemy postępować, mamy się fałszywemi nadziejami, które znikają nakoniec iak para, które ciągną za sobą nasienie śmierci i zniszczenie, przeciw którym żadnego ratunku nie będzie! „

D. 24 wyszedł następujący piędziesiąt szósty nadzwyczajny dodatek do Nru. 94 tutejszej gazety:

Ostrzeżono sobie w 55 nadzwyczajnym dodatku do gazety Wiedeńskiej udzielenie tak kapitulacyi względem twierdzy i portu Ankony, iako też wyszczególnienia tych jenerałów, sztabowych i przeznaczonych oficerów, którzy się przy tym ważnym zdobyciu szczególnie popisali. — Dla tych wielu szkodkow obrony, które nieprzyjacielski jenerał dywizyi Monier, iako się to w powyżey namienionym dodatku widzieć daie, miał w ręku, i dla koniecznego podzielenia sił naszych na drobne cząstki we Włoszech, byłby się podobno kres dobycia tego jeszcze daley przeciągnął, gdyby mądrość, waleczność, odwaga, i niezmącone usiłowanie ze strony oblegających nie były tego nadgrodziły, czego nie stawało w liczbie. — W ogólności potwierdza Feldmarszałek Leytenant Fröhlich, że całe korpus oblegające począwszy od jenerała aż do prostego w tym dziele sowe złożyło dowody owey niewzruszonej stateczności, i niezmąconego usiłowania, któremi się C. K. armia podczas tey całej wyprawy zaszczyca. — Osobliwie zachwala F. M. L. Fröhlich jenerał-majora Kozewicza, pułkownika Tszoki od regimentu Straßsoldo, majora Kriser od tegoż regimentu, że każdy z nich w obębach działania swego zupełnie tego dokazał, czego po przezornych, rostopnych i czynnych dowódcach wojska żądać można. — Z regimentu Hohenlohe popisał się major Uraka tymże samym sposobem. Z artyleryi wymienia się major Kaysergraber, a z korpusu inżynierów przybyły tu kuryerem kapitan Martomi z tą zaletą, iż każdy zarządzając w przedmiocie swoim sprawami oblężenia gorliwie, rostopnie i przezornie działał. Dalej zaleca F. M. L. Fröhlich kapitana porucznika Tomalsich i

porucznika Fornani z korpusu Indzenierow, porucznika Benisz od artylerji, i swego własnego adiutanta, porucznika Reimer, z od regimentu Turna. — Wszczegółności zaś czyni F. M. L. Fröhlich tę uwagę iż niemoże osobiwszym zastugom przez Jen. Maj. Skale tak przez czynne i nieznouzone przykładanie do oblężenia, iako też przez rozstrone negocjacye z nieprzyacielskim jenerałem Monier, i tego radą wojenną względem zawartej, i zważywszy okoliczności ze wszech miar chwalebnej kapitulacyi położonym, należyte oddadź sprawiedliwosci, na którą sobie ten waleczny jenerał zasłużył. — Procz tego, co nasze woyska dokazywały, wzmiankuie F. M. L. Fröhlich, ze Rosyyskiemu woysku, które także w tym oblężeniu było, nie należyte należyć pochwały, i że osobiwie Rosyyskiego podpułkownika Messer, tudzież wszystkich bateryynych kommandantow i officyerow dla ich okazany gorliwości naytrwalszey, odwagi, szereguleyszey, i przykładania się naydzielniejszego zadasyć wystawić nie może.

Kapitulacya.

Trzynastego listopada 1799 w obozie pod Ankona, między Ces. Krol. Feldmarszałkiem Leytnantem de Fröhlich, kommandantem korpusu oblegającego, i Obywatelem Monier Francuzkiem jenerałem brigadyerem i kommandantem dywizji w Ankona względem poddania teyże fortecy ułożona i zawarta.

Przedugodno Artykuły.

Przez wzgląd na położenie, w którym dywizya Ankony znajduje się, tudzież na czwarte i ostatnie wezwanie ze strony F. M. L. barona Fröhlich uskutecznione, oświadcza jenerał Monier swą gotowość do kapitulowania z rzeczonym F. M. L. i C. K. woyskami

Art: 1. Załoga miasta i fortecy Ankony wyjdzie na dniu oznaczyć się mającym ze wszystkimi honorami woyskowymi, to jest: z muzyką, rozpuszczonemi chorągiewami, zapalonemi luntami, i zmałowemi armatami, tudzież należytemi do nich karami prochowemi dla udania się lądem naywygodniejszą drogą do Francji. Żołnierze, officyerowie, jenerałowie i inni i kielokwiek osoby woyskowe z pocztą tak lądowego iako też morską, komandant jeneralny Francuzkiej rzeplcey i inni

woyskowi i cywilni urzędnicy zatrzymają broń, i osobisty majątek, będą za należących do dywizji Ankony poczytani, i iako woyska rzeczpospolitey Francuzkiej traktowani, równie także Cysalpinowie, Rzymianie i inni Włochy, którzy są w samey rzeczy do legionow, batalionow, i kompanij wzmiankowaney dywizji wcielani — Odpowiedź. Woyska załogi Ankony, i zawistych od niej zamkow na dniu oznaczyć się mającym ze wszystkimi żadaniami honorami woyskowymi wyjdą dla udania się do Francji, wszelako w kondycyi wojennych ichow, którzy pierwey przeciw C. s. Jegomości i Jego Nayaśnieszszym sprzymierzeńcom służyć niemogą, poki ich wymiana nie nastąpi. — Te woyska złożą broń na miejscu, które się w artykułach dodatkowych wyznaczy, żołnierzom i kapralom pozostaną toroistry, a jenerałowi kommandantowi dywizji, konsulowi Francuzkiej rzeplcey, i reszcie jenerałom, officyerom woyska lądowego i morską, urzędnikom woyskowym i cywilnym szpady, konie, każdemu podług swego stopnia i sprzęty właściwie im należące. — F. M. L. Fröhlich udowodniając swoy szacunek dla garnizonu za bronienie się walecznie pozwala kapralom zatrzymać pistasz, a kommandantowi mieć straż honorową 150 szpady i 30 karabinierow zbroynnych. — Art: 2. Dywizya zostanie odprawadzona, i broniona podczas marszu aż do forpocztow Francuzkiej armii przez wyznaczyć się mające do tego korpus C. K. woyska pod kommandą officjera sztabowego. — Odp: Zgoda. — Art: 3. Ponieważ dywizya naystosownieyszą drogą do Francji powroci, przeto niniejszy przechod kosztem C. Jegomości odprawi; każdy żołnierz lub inny woyskowy urzędnik dostanie stopniowi swemu przez Francuzką regulament wymierzoną porcyę, i kwatery, marsze nie będą przesadne lecz woyskowe, i podług układu piechoty Francuzkiej wymierzone. Jenerał Monier zawsze się względem tego z C. K. officyerem sztabowym iako także względem godziny ruszenia porozumi. — Odp: Zerwała się. — Art: 4. Kosztem także C. Jegomości dostawia się do przewiezienia właściwych sprzętow officyerskich, tudzież urzędnikow radow zawiadująey, składow woyskowych i innych wydziałow potrzebne podwozy;

liczba tych podwod. według istotney potrzeby, którą Francuzki kommissarz okazać ma, wymierzona będzie. Jenerał kommandant dywizyi, konsul rzepltey, jenerał brygadyerowie Lacotte, Pino i Pasonbine, naczelnik sztabu jenerałnego, kommedagci wydziałów inżynierii, i artylleryi, adiutant dywizyonalny, woyskowi kommissarze, i Francuzkiey żegluga, tudzież agent kommissarza cywilnego warują sobie, że kaźden mocoen będzie mieć z sobą powoz kryty dla przewiezienia pa pierow administracyjnych, rachunkow i własciwych ruchomości. — Odp: Zezwala się, z tym jednak wyraźnym warunkiem, iż F. M. L. Fröhlich potwierdzonemi zaświadczeniami przekonany być powinien, iako powozy kryte, i łódmoki officyerskie nie nie zawieraia, coby do publiczney, a nieprywatney własności wzmiankowanych osob należało. — Art. 5. Okręty wojenne i korsarskie, które się w porcie znajdują, i do Francukiey rzeczywospolitey należą, popłyną w tym stanie, w iakim się podczas podpisania kapitulacyi niniejszey znajdują z potrzebnymi paszportami pod gwarancyą C. Jegomości do portu rzepltey Francuzkiey należącego. — Żywności w miarę czasu do przepłynienia potrzebnego kosztem C. Jegomości dostarczy się. — Odp: na to się całkiem zezwolić nie może, ale jeżeli okręty korsarskie le Loup i La Vangeance, nie będące teraz w porcie, przed nim się pokażą, i po kapitulacyi podpisanej do niego zawiną, tedy ich ekwipaż tego samego losu dozna, co i woyska w twierdzy teraz znajdujące się. — Art. 6. W szpitalu znajdujący się chorzy dywizyonalni, którzy przewiezieni być mogą, kosztem C. Jegomości potrzebną żywnością, lekarstwami, chirurgicznymi instrumentami w pudełkach, i dostarczającemi lekarzami opatrzeni do Francyi odestani będą, ci zaś, którzy są stabi, i przewozić się nie dadzą w Ankonie zostaną, gdzie użyją obrony i starunku zarówno z woyskiem J. C. K. Mości; garnizon poleca ich wspaniałości, rzetelności, i miłości bliźniego narodu Austriackiego. Jenerał Monier wyznaczy im potrzebną liczbę lekarzy i stróżow pod dozorem Francuzkiego officjera i kommissarza wojanego. — Kiedy rzeżony officyer i kommissarz do przewiezienia przycho dzących do zdrowia, czy to wodą, czy lądem, o potrzebną wygodę zaniesie pro

żbę, tedy im na to zezwolenie dane będzie. — Odpowiedź. Zgoda. — Artykuł 7dmy Jeñey woienni, którzy pod, czas oblężenia, i innych przeszłych wypraw w niewolę wzięci zostali, a lub w Ankonie, lub na Rofsyyskich i Tureckich okrętach, lub też w diwizyi F. M. Lentaant Fröhlich a znajdując się, zostaną zaraz po podpisie kapitulacyi wzaiemnie wydani, i do dyspozycyi w mniejszych artykułach zawartej należeć będą. — Odpowiedź. Zgoda, lecz względem tych Francuzkich jeñcow, którzyby się jeszcze w dywizyi F. M. L. Fröhlich a znajdować mieli. — Art. 8. Wszelkie osoby, iakiey kolwiek bądź religii, i narodu, które w Ankonie osiedli, lub tam znajdując się, a mianowicie żydzi, nie mają być ani za siebie, ani swe familie o podeyrzenie, lub rzeczywiste oświadczenie cywilnych, politycznych, religionalnych opinii pod czas odmiany formy rządu w Rzymiskim Państwie żadnym sposobem ciemiężeni, inkwirowani, lub kłóceni. — To ustanowienie ściaga się osobliwie na te osoby, które pod bronią zostały, mieyskie, lub inne urzędy w tym czasie sprawowały, imożeby za ich sprawowanie urzędow do odpowiedzi pociągnięte były. — Odpowiedź. Rząd Austriacki uskutecni zachowanie prawa narodow względem wszystkich obywatelow bez wyjątku opinii, i religii, ile się ci prawom poddała i podług onych zachowaią. — Art. 9. Kommissya zawiadująca Ankoną członki administracyi centralney wydziałow Tronto, Muzone i Mentauro, iako też ich trybunałow municypalnych i Subalterni tych wszystkich ciat politycznych, nie mniej patryoci rzepltey Rzymskiej, obywatele i poddani mocarstw z Francuzką rzplta sprzymierzonych, którzy wywyż z garnizonom Ankony myślą, zupełną mają mieć wolność uskutecznienia tego zswemi familiami, i majątkami, a pod żadnym pozorem czynić im przeszkody, lub zatrzymywać ich nie należy. — Odpowiedź. Władza woyskowa postara się o wypelnienie tego artykułu, ile się do propozycyi w odpowiedzi na poprzedzającego artykuł ustanowionej stosuje. — Art. 10. Sprzeżaż i wywoz rzeczy przypadłych, które się w powiecie Ankony lub w wydziałach Muzone, Tronto i Mentauro znajdują, czyli to Rzymski konsulat, czyli Francuzka rzplta nakazała, do skutku

przywieść się mają. — Odpowiedź F. M. L. Fröhlich nie ma mocy decydowania tego artykułu, rozwiązanie onegoż swemu najwyższemu dworowi przetoży. — Art. 11 Francuzcy obywateli, i narodów sprzymierzonych mogą swoje aż do dzisiejszego dnia zarobione majątki, i kupieckie towary podług upodobania poprzedać, albo w całość lub ładem swoim kositem, w jaką chcą przywieść. — Odpowiedź. Zgoda, ile takowe majątki i kupieckie towary z takich okrętów i ładunków nie pochodzą, które korarze poddanym Cesarstwa pozabierali, i za dobre przyby nie są uznane. — Art. 12 Osobom w 8. 9. 10. i 11. artykule wzmiankowanym ma być wolno z swemi ruchomymi lub nie ruchomymi dobrami, i gruntami podług swej woli zadysponować, takowe sprzedawać, lub innym jakim sposobem pozbyć, w przypadku sprzedaży mają być także mocnymi wzięte zato summy bądź w złocie, bądź srebrze, bądź też w walutach wyprowadzić, lub wystać; na ten koniec należy się im pozwolić bawienia przez 6 miesięcy jeszcze po zawartej kapitulacji w Ankonie, ażeby sami sprzedali, lub zbyciem swoich dóbr zarządzili, jeżeli z garnizonem wyiść, a interesas swoje sprawnikom pozostawić niezechcą, którzy potem z tej samej obrony korzystać mają, iak gdyby właściciele sami przytomni byli. — Odpowiedź. Zgoda, ile te dobra wzmiankowane nienależały do przeszłego rządu, lub poznoszonych społeczeństw duchownych, lub też wysłanych osób prywatnych. — Art. 13 Konsul Genueński ma mieć wolność bawienia w Ankonie 6 miesięcy, ażeby przez przeciąg tego czasu interesa z zupełnym bezpieczeństwem swej osoby, rodziny, i własności, tak prywatnych, iako i urzędowych papierów ukonńczył, jeżeli by nie uznał za pożyteczniejszą wyjechać zaraz z garnizonem, a w tym razie tak go traktować należy, iak konsula Francuzkiej rzpltey. — Odpowiedź. Zgoda. — Art. 14 Jeżeliby który z powyższych artykułów był ciemny, lub niewyraźny, tedy podług słuszności na korzyść garnizonu tłumaczyć się będzie.

Artykuły dodatkowe.

1szy Kasa wojenna dywizya, i zapasy magazynowe rzpltey Francuzkiej zostaną na rewersem oblegającym wydane. — Odpowiedź. Zgoda. — Art. 2 Artyllerya portu, i twierdzy, tudzież plany i papiery forty-

fikacyi, i innych wojskowych przedmiotów tyżące się, zostaną podług inwentarza spisać się mającego do rąk osób do tego wyznaczonych oddane. — Odp. zgoda. — Art. 3 Zbiegi obustronne wydadzą się. — Odp. zgoda; wszelako tylko względem zbiegów Austryackich. — Art. 4 Zabezpieczając dopełnienie wszystkich artykułów tej kapitulacyi postawi się wzajemnych zakładników, a F. M. L. Fröhlich od tego momentu, skoro C. K. woyska bramy osadzą, ma być odpowiedzialnym za bezpieczeństwo dywizyi aż do czasu, w którym na miejscu przeznaczenia swego stanie, tudzież za szkody któreby osobom oneż składającym zrobiono. — Odpow. zgoda. — Art. 5 Po popisaniu niniejszej kapitulacyi pikiety woyska C. K. wspólnie z Francuzkami poczty zastąpią. — Odp. zgoda. — Art. 6 We dwadzieścia cztery godzin po podpisaniu tych artykułów ustąpią woyska dywizyi z Ankony tak miasta, iako i twierdzy, a wyszedłszy jedną kolumną z wszelkimi honorami woyskowemi, według osnowy 1go artykułu, udadzą się tego samego dnia do Sinigaglia pod broń, która tam złożą, wyiawszy tych, co mają sobie zatrzymanie oręża pozwolone. — Odp. zgoda; jednak niewoli wojenney podległy garnizon zaraz na składzie w Finmegino broń złożą. — Dan w Ankonie d. 23 miesiące Brumaire 8go roku rzpltey Francuzkiej. — *Signatum Pie della Croce 13go*

Listopada 1799.

Fröhlich F. M. L. Monier.

Z Faryża d. 12. Listopada.

Dalszy ciąg posiedzenia Rady Starszych w St. Cloud d. 19. Brumaire (10 Listop.):

Cornudet. — Ktożby jeszcze mógł pod wątpliwość podciągać spisek potym wszystkim co odkrył bohater będący chwałą Francyi i podziwieniem Europy? Miałem udział do tego środka, ponieważ wiedziałem o uczynionych Buonapartemu propozycjach i zamachach, do których należały Żądamy aby mówił dalej w wydziałowym.

Tu Buonaparte dodaje jeszcze niektóre szczegóły do tego co już powiedział, lecz wkrótce niechając mówić o mniejszych strasznych nieprzyjaciółach ponieważ są odkrytymi; obraca mowę do żołnierzy, ktorými dowodzi i przyrzeka im, że pokoy wewnętrzny i zewnętrzny będzie w których nadziada ich nieśmiertelnych trudów. " Jeżeli zaś kiedy, rzecze, postrzeżlibyście

mnie zboczącego z drogi wolności, obrocie przeciwko mnie te bagnety, które zawsze tak były okropnem dla naszych nieprzyjaciół. — Upewnia także żony i matki, że wkrótce oglądać będą swoje dzieci i mężów. — Courtois, zapewnia, iż trzeba się obawiać jakiego poruszenia, ponieważ wystąnczy udali się do Paryża dla wzbudzenia rozruchu. — Dalphonse przyznaje, iż jest wielkie publiczne niebezpieczeństwo. Konstytucya, rzekł powiele razy haniebnie została zgwałconą. Dzien ośmnasty Fructidora wykopał grob dla wolności. Lekarstwa na to szukać należy w środkach roztropnych, lecz zgodnych z konstytucją. Można Francji nadać godniejszy iey dyktoryat; lecz oświadczam się przeciw wszelkiej odmianie w składzie rządu konstytucyjnego. — Cornudet: Konstytucją szanuję tyle, ile każdy jeżeli przet do rozumie się naywyższe zwierzchnictwo ludu i nayświętsze prawa iego. Lecz możesz trwać dłużej, ta władza dziwolowna, która dnia 18 Fructidora pochłonięła reprezentacyą narodową i która d. 22 Floreala śmiała sobie utworzyć ciało prawodawcze? Porzuczenie, porzucenie nakonied mamiące nas błędy, które nas zgubiły, a powróciwszy do zdrowego rozsądku i rozumu, nauczcie się z własnego swego przykładu, urządzić władzę wykonawczą zdolną do wspierania ludu, ale która nie mogłaby go ciemnić, tądam wystania poselstwa do rady 500 dla uwiadomienia iey o tym, co nam okrzyk Buonaparte. — Fargues donosi, że jen: Buonaparte, który wyszedł w czasie tych sporów, udał się do rady 500 dla powtórzenia tam tego, co w radzie starszych powiedział; lecz że w momencie gdy się pokazał chcąc wnieść do sali sztylety okrzyki go i o mało co nie został zamordowanym od Areny, którego we Włoszech odkrył zdrerstwa i totrowstwa. Żąda aby rada natychmiast zamieniła się w tajny wydział. Lemer cier popiera ten wniosek. Mniema także, że konstytucya zasadza się nadewszystko na zasadach naywyższego zwierzchnictwa ludu, podziałe władz rządowych, prawie oświadczania swey myśli i to jest, co by dź powinno niewzruszonym. Co się tyczy niektórych organicznych artykułow nie chce aby dla nich poświęcono oyczynę. Buonaparte stawit się znou przed krata i oświadczył, iż życie iego na łonie rady 500 znalazło się w niebezpieczeń-

stwie, iż sztylety i pistolety przeciwko niemu wymierzone zostały. Nie tał on, iż jeżeli mowcy zapłaceni od cudzoziemcow wnosili wyłączenie go z pod opieki ustawy, może się odwołać do swoich współtowarzyszow broni, którzy wraz z nim nie dla tego wystawiali swoje życie i gardzili tylu niebezpieczeństwami aby padli ofiarą kilku szarlatanow, którzy twierdzą się by dź większymi patriotami od tych, którzy krwią swoją skropili wiele części świata. — Rada zamieniwszy się w tajny wydział stanowi, że ciało prawodawcze zawiesza się, z do dnia 1 Ventose, w którym doiu zgromadzi się w Paryżu, że aż do tego czasu rząd będzie powierzonym kommissyi konsularney wykonawczej składającej się z trzech członkow, i dwom kommissyom prawodawczym od 25 członkow. Rada potym zawiesiła swoje posiedzenie do godziny 9 w wieczor dla wybrania członkow obydwuch kommissyy. O godzinie 9 w wieczor: Rada Starszych dowiedziawszy się, że rada 500 rozpoczęła na nowo swoje posiedzenie, które musiała zawiesić po uczynionym zamachu na zamordowanie jen: Buonaparte cofa swoy wyrok poprzedniczo wydany. . . . Odrzuca jednomyślnością wyrok względem pożyczki 50 millionow, nakoniec odbiera i potwierdza wyrok zady 500 względem tymczasowego rządu, tudzież odezwę do Francuzow.

O godzinie 1wszey po północy Rada przystępuje do wyboru kreskami kommissyyi prawodawczej z 25 członkow żłozney. Kreskowanie dopiero około godziny 4 ukończyło się. Naywięcey mieli kresek następujący reprezentanci: Lebrun, Garat, Regnier, Roufseau, Coraet, Cornudet, Vinar, Peré (z wyższych Pireneow,) Deneyre, Perrin, (z depart. Vosges,) Lenoir-Laroche, Creter, Laloi, Lemer cier, Sédillez, Laufsar, Chatry la Folse, Goupil Préfela, Chafsiron, Veroier, Forcher, Beaupuis, Caillemer, Henoin, Fargues. Prezydent wymienia członki kommissyyi prawodawczej i zaleca sekretarzowi zapisanie kresek tym końcem aby wprzypadku, gdyby który członek na urząd iony od konsulatu wezwanym został, członki naywięcey mające kresek miejsce iego w kommissyi zastąpić mogły. — Oświadcza potym, że rada starszych do dnia 1 Ventos (19 lutego 1800) jest zawieszoną.

Buonaparte wczoray w nocy z St.

Cloud do Luxemburga powrócić. Kommissya konsularna nie ma prezydenta, lecz koleją codziennie inny jest konsul na iey czele. Obywatel Maret jest jeneralnym sekretarzem konsulat, a Berthier ministrem wojny mianowany. Cambaceres i Poaché na urządach ministrów sprawiedliwości i policyi potwierdzeni zostali. Wczoray dwie kommissye prawodawcze rozpoczęły swoje posiedzenia w Paryżu. — Upewniania, że 17 do 18 Reprezentantów oskarżonych o czynione zamachy na życie jena: Buonaparte aresztowano; są oni jak mowią, zliczby tych, których wyłączono z ciała prawodawczego, a zniomsmi z pomiędzy nich są, Jenerał Jourdan, Arenna, Briot.

Dnia 14. Listopada.

Dwie kommissye prawodawcze odprawiły wczoray i wczoray swoje posiedzenia; kommissya rady 500 wyznaczyła różne kommissye dla zdania iey rapportu względem nagłych przedmiotów. Wczoray na poselstwo konsulat, do którego był przyłączony raport ministra policyi zniosta ustawę względem zakładników, a wyrok ten natychmiast od kommissyi rady starszych potwierdzonym został. — Obywatel Reinhard został przy urzędzie ministra zagranicznych związków, a oby: Bourdon przy urzędzie ministra marynarki. — Grenadyer który ocalił życie jena: Buonaparte nazywa się Tomé; iadł wczoray u niego obiad, a żona iego darowała mu pierscien wartości 2 tysięcy talarów. Potwierdza się, że wielu reprezentantów których wybór zanieważny uznanym został aresztowano. Wliczbie tych są następujący: Grocafsand, Dorimond, Marquesy, Doche, Poulain, Grandpre, Frison, Millé, Quirot, Lemery, Muré, Destrem. Znaleziono przyniektórych woale powe sztylety i jedneyże fabryki będące. Brata Areny aresztowano i do Conciengeri zaprowadzono jako oskarżonego, o zamachy na życie jena: Buonaparte (brata iego dotąd nieschwytao.) Zaprowadzono tam także, Genisieux, Grocafsant, Dorimont, oskarżonych o wołanie, aby jenerała Buonaparte wyłączono z pod opieki ustawy, lecz Genisieux dowiodłszy swojej niewinności na wolność wypuszczonym został. Quirot zaprowadzono wczoray do Templu. Są tam także uwięzionemi: Santhonax, Karol H. lse, Julien (z Tuloży) i Niquille. Dla innych wię-

zniów sporządzają więzienia w Wicnass. Do osób aresztowanych dotaczyć potrzeba Santerre, Lesbois autora pisma pod tytułem *Pere Duchesne*, Clemenceau, Goffon i żonę iego, Lemery Medyka, Marané, Tonissainj Vigoureux i iego żonę. Kazano także aresztować Daubermenil i Constant (z depart: Bouches de Rhône) ale ich nieznaleziono. Mowią, iż ieden Marszezyk powiedział pozawczoray u Daubermenil, „Dla ukończenia tego wszystkiego nie potrzeba tylko iednego razu sztyletowego. „Wydano także rozkaz aresztowania bywszego dyrektora Moullins wszędzie gdziekolwiekby się pokazał.

Kommissya konsularna wykonawcza.

Konsulowie rzpltey Francuzkiej w Paryżu dnia 21 Brumaire roku 8 (12 listopada), „Konstytucya roku 3ciego ginęła, nie mogła ani praw waszych, ani siebie samey zabezpieczyć. Wieloliczne ciósy wydierały iey bezustannie szacunek ludzi; fakcye nieawistne i chciwe dzieliły się rzplta. Francya zbliżała się nakoniec do ostatniego momentu powszechnego nieporządku. Patryoci porozumieli się; wszyscy którzykolwiek szkodzić wam mogli oddalonymi zostali, wszyscy którzy czystemi w reprezentacyi narodowej zostali złączyli się pod hasłem wolności. Francuzi! rzplta utwierdzona i postawiona na tym stopniu pomiędzy Mocarstwami Europejskimi którego nigdy niepowinna była utracić, zobaczyjcie skutecznione wszystkie nadzieje obywatelskie i dopełniaswego chwalebnego przeznaczenia. Wykonajcie więc wraz z nami przysięgę, iż będziemy wierai rzpltey iedney i nierozdzielney, zasadzonej na równości, wolności i systemie reprezentacyney. „Podpisano, Roger Ducos, Buonaparte, Syeyes. Zgodne z oryginałem. Hugues, Bernard, Maret sekretarz jeneralny.

Konsulowie rzpltey Francuzkiej do obywatela Quinatto w Paryżu d. 21 brumaire roku 8.

Konsulowie rzeczypospolitey mianowali, Obywatelu, na urząd ministra wewnętrznego obywa: Laplace, zechcesz z tym oddać mu kancellaryę. Ma on rozkaz udać się tym koncem do domu twego ministrowstwa. Konsulowie rzpltey znając wszystkie zasługi które statecznie dla rzpltey czyniłeś i pamiętając na twoje zupełne poświęcenie się w okoliczności zoyt

trudney, które ci ziednało powszechną chwałę, chwycić będą wszelkie zdarzenia nadgrodzienia ci twych zasług (następują podpisy.)

W tych dniach czytaliśmy w wielu dziennikach następującą między członkiem rady 500 i członkiem rady starszych rozmowę, której celem jest pochwała dnia 18 Brumaire. "Członek rady pięciuset mówi: "Dla czegoż wmieszano do tego siłę zbroyną, na mocy jakiejże ustawy rada starszych ma prawo nią rozrządzania?" Członek rady Starszych, odpowiada mu: "Na mocy konstytucyi i zdrowego rozsądku. Gdy konstytucya nadała radzie starszych prawo przenoszenia obrad ciała prawodawczego, dała im tym samym użycie potrzebnych środków dla uskutecznienia swego wyroku. Kto chce skutku, chce jego przyczyn. Dziwaczną byłoby rzeczą gdyby nadawała radzie starszych prawo wybicia się z pod uciemiężenia już będącego albo przewidzianego, a odmówiła im była potrzebnej siły dla wykonania tego prawa. Artykuły konstytucyi 103 i 104 uznają za przewinienie przeciw bezpieczeństwu rządu członki rady 500 opierające się temu przeniesieniu i członki dyrektory tu, któreby spóźniały przytożenie pieczęci, rozestanie i ogłoszenie tego wyroku. Konstytucya przewiduje więc podporady 500 i rządu w przeniesieniu obrad prawodawczego ciała, albo przydajmniej przypuszcza, iż mogą być współdziałnikami fakcyi której przemocy lęka się rada starszych? Byłoby przeto przyznawać radzie starszych szmieszną władzę, zostawiwszy prawą siłę w rozrządzeniu tych, od wpływu których zabezpieczyć się rada starszych potrzebną rzeczą być sędzi." C. R. 500 "Lecz nie lękaliście się zastraszenia Paryżanów i uczynienia ich nieukontentowanymi z oddalenia od nich ciała prawodawczego i dyrektoryatu? Nieistotnie twórcami zamieszania przez ostrożność którą przedsiębiorcie dla uniknięcia jego?" Cz. R. S. Nie lękay się, to przeniesienie jest tylko na dni kilka i nie może trwać dłużej. Wybor na to St. Cloud jest dostatecznym do przekonania, iż nie jest zamiarem na czas długi oddać się z Paryża, ponieważ St. Cloud nie mógłby fizycznie obić z władzami które się tam przenieść mają, tego wszystkiego czego koniecznie potrzebują. Gdyby chciano

przenieść się na czas długi lub na zawsze z Paryża, wybranoby na to Wersal, aże nie ma o tym wzmianki, publiczność wniesć powinna że Paryż będzie zawsze stolicą rządu, i gdzieś by mu było lepiej dla bezpieczeństwa publicznego?

"C. R. 500 Lecz nakoniec co chcą uczynić? iakiz jest ten wielki przedmiot rozwagi dla którego rada starszych mniema, iż potrzeba tak zbytecznej wolności otworzenia swego zdania? C. R. S. Co chcą uczynić, my przyjacielu, to się niespokojnym czyni? Nie lękali się więc widząc że nic nieczyniono, możnaby co gorzej zrobić, iak nic nie robić? niewidzisz więc iż my się przybliżali do momentu w którym nic już więcej niemożnaby było, uczynić ani pokoju, ani wojny, w którym nic już więcej nie możnaby było odzyskać ani wolności, ani własności, ani konstytucyi republikantckiej, ani zabezpieczenia tak pierwszego iak i drugiego. Nie wiadoż może ci, jest, że wydzierżawa ustawa przymuszonej pożyczki zniszczyła dochody skarbowe, że ustawa nakazująca wybranie zakładników, zrodziła nam domową wojnę, że część dochodów roku 8 pochłonięty rekwizycye, że zniknęły cały kredyt publiczny, że wszystkie wydatki prywatne które stanowią dochód rękodzielniczą są zawieszono, że wszystkie warsztaty są zamknięte, że zbliżamy się do poroku zimowej w której ubogi jest zagrożony że nie znajdzie roboty, a bogaty bezpieczeństwa... że sam jedynie pokój tytu nieszczęściom koniec położyć może, że przelanie konstytucyi ze wszystkich stron osłabionej, może jedynie uchronić nas od ich powrotu, a razem zniszczyć niepewności zagranicznych mocarstw względem negocjowania z Francją, i obawy obywatelów zawsze się znajdujących między tyranją i anarchią: o to są, my przyjacielu, wielkie interesa które nagłego i dostatecznego, a razem w odległości od umysłów niespokojnych, burzliwych i złechętnych, w odległości od fakcyi utrzymywanych w porządku nas przez czudzoziemców, zarządzenia potrzebują. Oto jest dla czego potrzeba na moment iaki między Paryżem i rządem, między intrygą i światłem, między przewrotnością i patryotyzmem położyć przedzielnika mil kilka, który by znoszenie się ich wzajemne trudniejszym uczynił.

(Reszta w dodatku.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEZIRLE DNIA 8. GRUDNIA 1799.

*Z Paryża d. 14. Listopada.**Koniec wiadomości z Paryża.*

C.R. 500, mówiąc jednak pomiędzy nami, lękam się wmieszania się do tej okoliczności jenerała Buonaparte. Jego stawa, jego wziętość, usprawiedliwa ufność żołnierzy w jego talentach, a nadewszystko same jego przymioty mogą mu dać iak nayo-kropniejszą przewagę, a przeznaczenie riplei? Los wolności od niego będzie zależał... gdyby był Juliuszem, Cezarem lub Kromwelem! C.R.S. Bądź na to spokojnym, dał on nieraz poznać swoy sposób myślenia, a wrzeczy samey uważ iakie jest jego w tym zdarzeniu postępowanie. Wzywają go, stawia się. Rada rozkazuje, on staie się posłusznym, oto jest wszystko. Wieszże coby go w oczach moich uczyniło było bardzo podezrywanym i zrobiło zbyt niebezpiecznym dla wolności? to nie szybkie skłonienie się do wyroku rady ani nawet ofiarowanie na iey pomoc swego ramienia i sławy, ale raczej jego odmowienie. Rada starszych przedsięwzięwszy przyprowadzić do skutku powszechną pa-cyfikacyą, przywrócić wewnętrzną porządek, wolność i bezpieczeństwo własności i utwierdzić konstytucyą republikańską, wzywa jenerała Buonaparte zlecając mu iedynie wykonanie wyroku przenoszącego obrady ciała prawodawczego, i gdyby Buonaparte tym sposobem niechciał się

przyłożyć do ocalenia riplei.... Oto jest iak mi się zdaje co każdy człowiek i snowidzący powinienby o nim powiedzieć. Plan głęboki ambicyi skłonił go do odmowienia tego: wszystko ginie w riplei; zbliża się anarchia; rozpruszenie jest nieuchronnym, i nieusztło to oka Buonaparte. Bedzie w krotce żądał komendy nad wojskiem i otrzyma ją. Stając się raz na czele 60 albo 80 tysięcy ludzi, gdy nieporządek we Francyi dojdzie do najwyższego stopnia, gdy każdy obywatel znudzony szukaniem ofiary albo bez użytecznego schronienia, obroci swoje oczy na niego; gdy wzniesie do niego ręce prosząc o zemstę lub sprawiedliwość, a zawsze o pomoc, na ten czas nie będzie potrzebował niczego więcej dla przywłaszczenia sobie najwyższej władzy procz chęci uczynienia tego, dostojność najwyższą samemu w pa-dnie w ręce, a naród spodlony nieszczęściem odda mu zelazne nad sobą berko. Oto jest mój przyjacielu co dla mnie zna-czyłoby odmowienie Buonaparte. Lecz wolność rzeczpospolitej i oyczyzna uśmiecchiają się na proste i szczerze przyjęcie władzy której mu mądry potryoci składający radę starszych powierzyli. Ah, któż na większą ich mógł zasługiwać i faość nad wodza który tyle razy okazał miłość swoją dla wolności który mścił się za nią z taką chwałą i nad tylu nieprzyja-

ciałmi któremu ona winna swoje ocalenie, na wzajem winna mu także największą sławę do jakiej tylko kiedy waleczność z gieniuszem wzniesie się mogą.

Z Hagi d. 19. Listopada.

Anglicy opuścili zupełnie naszą rzeczpospolitą; Helder i Texel została Batawskimi wojskami osadzone. Jenerał Daendels

dowodzi naszymi wojskami w północney Hollandyi, a jenerał Gouvion Francuzkimi. — Francuzki kommissarz Miot został od konsulatu sekretarzem w wojskowym wydziale mianowany, i już do Paryża wyjechał. — Angielska fregata wieżąca i regimien rozbiła się pod brzegami Ameland i tylko 21 ludzi wyratowano.

D O N I E S I E N I A.

Ponieważ niektóre dochody miasta Krasnostawa, mianowicie:

a) Piwne i Miodowe w cenie Fiskalney	282 Z.R. 2 Kr.
b) Mostowe	305 . 15

na licytacji 20 Sierpnia t. r. odprawionej w ustanowionym nie mogły być zaarendowane, przeto ponowiona licytacja na rok ieden od 10 Grudnia t. r. z rana o 9 godzinie na Krasnostawskim ratuszu odprawiać się będzie.

Warunki względem dopuszczenia do licytacji są następujące:

Po 1. Każdy mający chęć arendowania powinna 10tą część tego dochodu, któren za licytować pragnie, nazakład w Kommissyi licytacyjney w gotowiznie zaliczyć. Takowy zakład zostanie najwięcej ofiarującemu zatrzymany, i dopiero przy wypłaceniu ostatniej raty potrącony, lecz wszystkim innym po licytacji oddany.

Po 2. Obowiązany jest najwięcej dający w 14 dniach po licytacji, kaucyą w gotowiznie, lub fideiussorycznie, którąby przyjąć można, dla zabezpieczenia całej iednoroocznej summy arendownej pod utratą zakładu złożyć.

Po 3. Sam wkłada na siebie obowiązek podpisując protokół licytacji, powroćcenia mieyskiemu skarbowi wszelkiej szkody, którąby poniosła, gdyby zawartego niedotrzymał kontraktu, a intrata powtorale za najmniejszą sumę wypuszczoną bydzby musiała.

Po 4. Reszta warunków ściągających się do każdej intraty z osobna ogłosi się wszczegółności przy Akcie licytacji. W Chetmie d. 19 Listopada 1799.

de Sierakowski, C. K. Starosta Cyrkularny.

Dziesiątego grudnia b. r. z rana o 9tej godzinie wypuszczają się w Krol. mieście Krasnostawie należące do tamtejszego probostwa szpitalnego grunta, pomieszkani, i gospodarskie budowle na rok ieden najwięcej dającemu.

Roczny dochód i cena fiskalna wynosi po odtrąceniu wydatkow 46 zł. ryń. 35 kr.

Ojakości, i położeniu tych realności można się tak w Krasnostawskim maiestracie, iako też przy licytacji zupełnie dowiedzieć.

Względem dopuszczenia do licytacji następne ustanawiają się warunki.

Po 1szo Należy dziesiątą część fiskalney ceny na zakład złożyć.

Po 2gie potrzeba sumę arendowną bez tego bardzo bagatelną zaraz po licytacji pod utratą zakładu w gotowiznie w tuteyszej kassie cyrkularney zaliczyć.

Po 3cie Tudzież powinien najwięcej dający na kaucyą 50 zł. ryń w gotowiznie lub fideiussorycznie, którąby przyjąć można, dla pewności złożyć, że budowle w takim stanie utrzyma, w jakim się znajdują. W Chetmie d. 19 Listopada 1799.

de Sierakowski, C. K. Starosta Cyr.

Ces. Kr. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Paau Matenszowi Czarnekowi, że Pan Jan z Dukli Małachowski u Sądow tych, o wydanie sobie summy 242 zł. pol. 10 gr. z summy 42,118 zł. pol. 28 gr. w depozycie sądowym złożoney, żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż obżałowanemu adwokata tutejszego Zareckiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: d. 21. Xbra 1799 r. sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które na swą obronę za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać byłkwiannien.

Jozef: de Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniej. W Krakowie d. 18. Września 1799.
Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Antoniemu Raczyńskiemu: że Panowie Felix i Jan Heringowie bracia usądow tych, oznaczenie exekucyi na rzeczy ruchome końcem odebrania summy 104 czter: zł. z prowizyą, żałobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosili.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Antoniemu Raczyńskiemu adwokata tutejszego Lewickiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 21. Decembra roku bieżącego sam stanął, albo jeżeli iakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie Patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef: de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 21. Septembra 1799.
Ascher.

Nomine Cæs. Reg. Magistratus Urbis Metropolis Cracoviæ Regni Gallicie Occidentalis Dominico Borek medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Advocatus Ignatius Spytecki, ad Magistratum huncce Cracoviensem adversus eundem in causa solvendæ summæ f.p. 12,028 g. 8 libellum porrexerit iudicique apem quod id iustitia exigit imploraverit. Cum autem Magistratus hisce ob ignotum ejusdem habitationis locum, vel plane a Cæs. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi Dno. Borek hic loci degentem advocatum Maciszewski ipsius periculo, & impendio qua curatorem constituerit, quosumetiam lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Regiis hæreditariis terris Judicarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut die 17. Januarii anni 1800 hic Judicii hora 10 matu. ipse compareat, vel curatori dato, si que forte haberet, juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam mandatarium constituat, foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat. media quæ ad Causæ defen-

sionem maxime efficatia esse judicaverit, utpote, quod secus adversæ fors cunctationis suæ sequelæ sibi met ipsi sint imputandæ. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Regiis hæreditariis terris leges. Die 17 Mensis 8bris an. 1799.

Gellinek.

Wohlman.

Bartchs.

Ex Donsili Cæs. Reg. Magistratus Urbit Metropolis
Cracoviæ

Kawski.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymują tym Edyktem Panu Antoniemu hrabiemu Lanckoronskiemu: że Grzegorz Kolumba w Krakowie mieszkający u sądow tych, o należytość swoię 6,500 zł. pol. i o sumę 500 zł. pol. załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. pośnstwach dziedzičných znalazł się, iemuż hrabi Lanckoronskiemu adwokata tuteyszego Bronickiego z iego szkoda i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką nie dogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać być winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
W Krakowie d. 23 Września 1799 roku.

Ascher.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymują tym edyktem Panom Krzysztosowi i Floryanowi Cieszkowskim Braciom: że Pan adwokat Ostrowski zastępcą do spraw masy krydalney niegdy Józefa hrabi Ofsolińskiego, u sądow tych, o zdanie rachunkow z tradycyjalney dobr Ofsolina i Wilkowic posępszy, załobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, dla nieznaydowania się pozwanych w C. K. kraiach dziedzičných, onymże Cieszkowskim braciom adwokata tuteyszego P. Lewickiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług przepisow ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwotym, to iest w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do poparcia swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać wiani byli.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

W. Roskoszny.

Z Rady C. K. Sądow Szla, Krakowskich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 28 Octobra 1799.

Elsner.